

Duyularınızın gerçekliğinde

Diğer insanların sizin gibi görüp görmediklerini, kokuları sizin gibi algılayıp algılamadıklarını ya da dokunduklarında sizin gibi hissedip hissetmediklerini düşündüğünüz oldu mu? Belki de düşündünüz, ama başkalarının algı dünyasını bilmeniz mümkün olmadığı için kesin bir sonuca varamadınız? Konuyla ilgili son bilimsel gelişmeler, bu gibi düşüncelerinize önemli katkılar sağlayacak nitelikte. [1](#)

Asırlardır merak edilmiş bir sorudur: "Benim dünyayı algılamam, sizinkinden ne gibi farklılıklar gösteriyor?" Bir kırmızı güle baktığımızda bunun mavi veya yeşil olmadığı konusunda hem fikiriz ama

benim gördüğüm kırmızı acaba sizin gördüğünüz kırmızı gibi mi? Veya burnuma gelen kokuyu siz acaba nasıl algılıyorsunuz?

Duyusal tecrübelerimizin içsel niteliği bu sorulara kesin bir cevap vermeyi engelliyor. Ancak duyu bilimciler yaptıkları deneylerde elde ettikleri sonuçların "Algı dünyalarımız farklı mı?" sorusuna "Evet" cevabını vermek için yeterli olduğunu düşünüyor.

Bireysel duyu tecrübelerimiz arasında önemli farklılıklar var. "*Dünyada iki insan yok ki yaşadıkları duyu dünyaları aynı olsun*" diyor sinirbilimci Paul Breslin. ABD'nin Philadelphia eyaletinde bulunan Monell Kimyasal Duyular Merkezi'nde görev yapan Breslin, "*Gördüğünüz dünya, taddığınız yiyecekler, kokladığınız kokuların hepsi size özgün bir şekilde algılanıyor*" diye açıklıyor.

Tadı kötü bir içecek içirilen birkaç kişiye bunu beğenip beğenmediklerini soracak olsanız farklı cevaplar alırsınız. Çoğu beğenmediğini söyleyecektir. Ama hepsi değil. Garip bir tad alamadıklarını söyleyip ortalı bir cevap verenler; hatta içeceği hoş bulduklarını söyleyenler de çıkacaktır.

Uzmanlar, yaptıkları deneylerde bu farklılıkları diğer duylarda da gözlemlədiler. Işık algılama ve renkli görmede de önemli bireysel farklılıklar vardır. New York City'deki Columbia Üniversitesi'nden Stephen Tsang "*Işığa tepkimiz, tek bir fotonu (ışık parçacığını) dahi algılayabilenlerden, gece körlüğü çekip loş ışıkta neredeyse hiçbir şey göremeyenlere uzanan bir yelpazede çeşitlilik gösteriyor*" diyor. Seattle'daki Washington Üniversitesi'nde renkli görmede farklılıklarını araştıran Samir Deeb ise, çalışmalarının sonucunu şöyle özetliyor:

"Renk algısı testleri, normal görüşe sahip bireyler arasında bile renklerin algılanış şeklinde geniş bir çeşitlilik olduğunu gösteriyor."

İnsanlar üzerinde yapılan acıya dayanıklılık testlerinde de deneklerin tepkileri açısından çeşitlilik gözlemlendi. Sıcaklığı aşamalı olarak yükseltelen suyla temas eden bir gruptan bazı insanlar, azıcık bir ısı yükselmesini dahi dayanılmaz buldukları halde, diğerleri fazla etkilenmiş görünmedi. Hatta bir kişi, insan derisinin yanmadan dayanabileceği maksimum sıcaklık seviyesi olan 49°C'ye ulaşıldığında bile rahatsız olmadığını söyledi. Deneyi gerçekleştiren ve Wake Forest Üniversitesi'ndeki Tıp Okulu'nda görevli Bob Coghill bu deneyi denekler manyetik rezonans görüntüleme cihazına bağlı olarak denedi ve beyin kabuklarında izlenen beyin faaliyeti miktarıyla

insanların hissettiği acı arasında açık bir ilişki saptadı. Montreal'deki McGill Üniversitesi'nden Jeffrey Mogil "Acı algısı çarpıcı derecede farklılık gösteriyor" diyor ve ekliyor: " Bu deneyler sözkonusu farklılıkların gerçek ve objektif [olarak izlenebilir] olduğunu gösteriyor" .

Böylece duyuların en az dördünde çok büyük miktarda bireysel çeşitlilik bulunuyor. Bu da, görme, koklama ve tadmaya ait olanlarla acı algılamaya ait olan reseptörlerinizin (alıcı sinir) kombinasyonunun diğer kişilerden neredeyse kesinlikle farklı olması anlamına geliyor. Paul Breslin bunun derin sonuçları olduğunu vurguluyor. "Eğer doğumdan itibaren öğrendiğimiz herşeyin duyu sistemlerimize bağımlı olduğunu düşünürseniz bireysel duyusal farklılıklar daha da ilginç bir hal alıyor" diyor araştırmacı. Diğer bir deyişle "yaşantımız algılarımızın meydana getirdiği bir bütün oluyor".

Bu durum, kuşkusuz, bir insan için hayatının en önemli gerçeğiyle yüzleşmek anlamına da geliyor.

Peki ama hayatın son derece karmaşık, içiçe geçmiş, birbiriyle bağlantılı ve detaylı parçaları; maddenin ancak bir algı olarak varolduğu bir dünyada nasıl oluyor da böylesine gerçekçi bir şekilde ve kesintiye uğramadan sürebiliyor? Tüm bu bilgilerin sahibi; olayların Yaratıcısı ve herşeyin hakimi kim?

Bu sorular üzerinde samimi olarak düşünen her insan için apaçık gerçeği görmek kaçınılmaz olacaktır: İnsanı, tüm algılarıyla yani kaderiyle birlikte Allah yaratmıştır ve yaşantısının her anına Allah hakimdir; O, her an haber almaktadır.

Allah'ın Kuran'da haber verdiği iki olay, duyusal farklılığın renk veya acıdaki küçük ton farklılıklarıyla sınırlı olmayabileceğine işaret ediyor olabilir. Bunlardan ilki Hz. İbrahim'in ateşi soğuk hissetmesiyle ilgilidir. İnkarcılar Hz. İbrahim'i ateşe atınca, Yüce Allah, "**Ey ateş, İbrahim'e karşı soğuk ve esenlik ol.**" (Enbiya Suresi, 69) şeklinde buyurmuş ve Allah'ın izniyle Hz. İbrahim ateşin yakıcılığını hissetmemiştir. Böylece herkesin yakıcı algıladığı ateşi Hz. İbrahim soğuk ve esenlik algılamıştır. Bir diğer olayda ise Allah, Kendisi'nin yolunda savaşan mümin topluluğunu düşmanlarına "göz görmesiyle" iki misli göstermiştir:

"Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır." (Al-i İmran Suresi, 13)

Ayette bir kişinin iki kişi olarak algılanmasının "göz görmesiyle" şeklinde belirtilmesi dikkat çekicidir ve Allah'ın inkarcıların bir mümini iki kişi görerek duyusal bir farklılık yaşamış olabileceklerini düşündürmektedir. **(En doğrusunu Allah bilir)**. Bu ayetler, duyusal farklılıkları, bizim anlayamayacağımız bir ilimle Allah'ın takdir ettiğini göstermektedir.

Algılar dünyası hakkında daha fazla bilgi edinmek isterseniz, Harun Yahya'nın "[Maddenin Ardındaki Sır](#)" başlığındaki kitaplarını inceleyebilirsiniz.